

Annandag påsk Luk 24:13-35
Umeå stads kyrka 2006

Två lärjungar på vandring till Emmaus pratade med varandra om det som hänt med Jesus, hur han så orättvist hade blivit misshandlad och till slut dödat på korset.

Vi kan förstå dem. Dom hade ju levt tillsammans med Jesus under tre år och fått uppleva alla de under och tecken som Jesus gjorde, dom hade fått ta emot hans undervisning. Själva hade dom trott att han var Messias, den Messias som skulle befria Israel från romarna.

Under detta samtal får dom en medvandrare som lyssnar in deras sorg och saknad. Lärjungarna kände inte igen att det var Jesus som gick vid deras sida. Så börjar Jesus ett fantastiskt bibelstudium. Han gick igenom allt vad som var skrivet om honom i Gamla testamentet.

Jesus ville säga att han finns omtalad i hela Gamla testamentet. Så får vi också läsa Gamla testamentet för att finna honom där. Varje gång man hittar något som talar om Jesus, kan man rita ett kors i textens marginal.

Så har vi gjort i vinter när vi i Västerslättskyrkan varit på skattjakt i gamla testamentet och läst från Moseböckerna.

Men fastän Jesus förklarade skrifterna så kände hans lärjungar inte igen honom.

När de kom fram till Emmaus så bad de ”**Stanna hos oss**”. De ville ha kvar sin vandringsskamrat ännu en stund och höra ännu mera från honom.

Tillsammans åt de kvällsmat, då hände det: ”**När han sedan låg till bords med dem tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon och de kände igen honom**”.

Det var ju precis som på den första nattvarden. Jag vet att det är många människor känner igen sig i de första lärjungarna.

Nattvarden är en stund då plötsligt människor

upptäcker att Jesus finns nära dem vid deras sida.

Nattvardens mysterium förmår att öppna människors ögon inför vem Jesus är.

Så blev denna första påskdag en dag som började med att några kvinnor tidigt på morgonen som upptäckt att graven var tom.

Strax efteråt när Maria från Magdala gråter över att Jesus var borta, så står han där helt levande och talar direkt till henne och nämner hennes namn: ”Maria”, då känner hon igen honom och utbrister ”Rabbuni” Min Herre.

Även Petrus hade fått möta den uppståndne Jesus.

Att Jesu har uppstått från de döda är bevittnat av många.

När Paulus skriver till Korinterförsamlingen ger han en sammanfattning av påskens budskap och vittnen *”Bland det första jag förde vidare till er var detta som jag själv hade tagit emot: att Kristus dog för våra synder i enlighet med skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv.*

Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder vid ett och samma tillfälle, de flesta är ännu i livet, men några har avlidit.

Därefter visade han sig för Jakob och sedan för alla apostlarna.

Allra sist visade han sig också för mig, detta ofullgångna foster”.

I Kor 15:3-8

Jesu uppståndelse blev bevittnad av oerhört många. För de flesta av dessa vittnen var det förenat med livsfara att stå för sin övertygelse att Jesus hade uppstått.

Av Jesu egna lärjungar så fick alla, utom Johannes, lida martyrdöden. De visste att tron på Jesus höll, både att leva och dö på.

Vår trosgrund är en Jesus som gått i döden för alla våra synder, fel och brister. En Jesus som är uppstånden och som har öppnat vägen från döden till det eviga livet.

En Jesus som styrker oss på vår trosväg med livets bröd och välsignelsens bägare.